

Sygn. akt VI U 499/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bartosz Szałas

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2023 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c.

sprawy z odwołania małoletniego A. R. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego I. R.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 1 czerwca 2022 roku, nr WN-I. (...).2.373.2022

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie niepełnosprawności

- zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 1 czerwca 2022 roku, nr WN-I. (...).2.373.2022 oraz poprzedzające je orzeczenie Powiatowego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 10 marca 2022 roku, nr ZP 5046/19/20/22 w ten sposób, że postanawia:

- w pkt IV – orzeczenie wydaje się do – wskazać, że **do 22 lutego 2026 roku**;
- w pkt 7) – wskazania dotyczące konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – wskazać, że **wymaga**.

Sygn. akt VI U 499/22

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 10 marca 2022 roku, nr ZP 5046/19/20/22, Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył małoletniego A. R. do osób niepełnosprawnych, symbol niepełnosprawności 10-N. Jednocześnie PZON w pkt 7 swojego orzeczenia o niepełnosprawności wskazał, że małoletni nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, a także w pkt IV wskazał, że orzeczenie wydaje się do 31 marca 2023 roku. Od powyższego orzeczenia PZON przedstawiciel ustawowy małoletniego wniósł odwołanie. W wyniku jego rozpoznania Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzeczeniem z dnia 1 czerwca 2022 roku, nr WN-I. (...).2.373.2022, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

(orzeczenie PZON z dnia 10.03.2022r. i orzeczenie WZON z dnia 01.06.2022r. – akta WZON)

Od wskazanego orzeczenia WZON przedstawiciel ustawowy małoletniego odwołującego się A. R. – jego matka I. R. – wniosła odwołanie, zaskarżając to orzeczenie w zakresie pkt 7. Wniosła ona o zmianę orzeczenia WZON i poprzedzającego je orzeczenia MZON poprzez wskazanie w pkt 7, że jej syn wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

(odwołanie – k. 1 – 4)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie podnosząc, że brak jest podstaw do zmiany orzeczenia.

(odpowiedź na odwołanie – k. 58 – 60)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U małoletniego odwołującego się A. R. rozpoznano hipoplazję robaka mózdzku, opóźniony rozwój psychoruchowy, jest też prowadzona jego obserwacja w kierunku zespołu (...)’ego - W.. Odwołujący się spełnia kryteria do zaliczenia go do osób niepełnosprawnych od urodzenia na okres do 22 lutego 2026 roku, ze względu na symbol niepełnosprawności 10-N. Odwołujący się wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Odwołujący się ma następowe dyzartryczne zaburzenia mowy i niezborność czterokończynową, zaburzenia równowagi, chodu i zaburzenia widzenia. Wymaga pomocy osoby drugiej w czynnościach związanych ze spożywaniem posiłków, ubieraniem, utrzymaniem higieny osobistej, chodzi w asekuracji osoby drugiej ze względu na częste upadki. Wymaga on zapewnienia całkowitej opieki i pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie w porównaniu do rówieśników w tym samym wieku.

(dowód: opinia biegłego z zakresu neurologii dziecięcej – k. 72)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu neurologii dziecięcej, które są dla Sądu przekonujące i logicznie uargumentowane. Sąd miał na uwadze, że biegły jednoznacznie wskazał, że małoletni odwołujący się wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, uzasadniając to w treści swojej opinii z odwołaniem do poziomu samoobsługi rówieśników małoletniego. Strony nie wniosły też żadnych zastrzeżeń do opinii biegłego. Sąd miał na uwadze, że WZON wniósł o przedłużenie terminu do dnia 19 czerwca 2023 roku na wniesienie ewentualnych zarzutów, jednak pomimo upływu i tego terminu do dnia wydania wyroku żadne dodatkowe zarzuty nie zostały wniesione. Wobec tego Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii biegłego, dzieląc je w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie małoletniego A. R. od orzeczenia WZON w W. utrzymującego w mocy orzeczenie PZON w W., w którym nie wskazano, że wymaga on konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt 7 orzeczenia), a także zaliczono go do osób niepełnosprawnych do dnia 31 marca 2023 roku.

Zgodnie z art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. - Dz. U. z 2021r., poz. 573) osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Z kolei zgodnie z §1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 roku w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. z 2002r., Nr 17, poz. 162) oceny niepełnosprawności u osoby w wieku do 16 roku życia, zwanej dalej "dzieckiem", dokonuje się na podstawie następujących kryteriów:

- 1) przewidywanego okresu trwania upośledzenia stanu zdrowia z powodu stanów chorobowych, o których mowa w § 2, przekraczającego 12 miesięcy,
- 2) niezdolności do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, takich jak: samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem, powodującej konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy, w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku, albo

3) znacznego zaburzenia funkcjonowania organizmu, wymagającego systematycznych i częstych zabiegów leczniczych i rehabilitacyjnych w domu i poza domem.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w zakresie rzeczywistej konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji Sąd oparł się na wnioskach z opinii biegłego, które zostały omówione wyżej przy ocenie stanu faktycznego. Wnioski te są przekonujące dla Sądu. Biegły jednoznacznie wskazał, że w przypadku małoletniego istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, co jest uzasadnione jego stanem zdrowia i licznymi problemami z mową, poruszaniem się, widzeniem. Wobec tego Sąd uznał, że zasadnym jest zmiana orzeczenia o niepełnosprawności w zakresie owego pkt 7 i wskazanie w nim, że małoletni wymaga tej konieczności. Ponadto biegły wskazał również, że należy orzeczenie o niepełnosprawności w takim kształcie wydać do dnia 22 lutego 2026 roku, a nie jak wskazano w zaskarżonym orzeczeniu do dnia 31 marca 2023 roku. Wobec tego Sąd mając na uwadze opinię biegłego zmienił zaskarżone orzeczenie również i w tym zakresie, czyli w pkt IV, wskazując, że orzeczenie wydaje się do 22 lutego 2026 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.